

1023

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การผลิตยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอหนองม่อม จังหวัดสงขลา ปีการผลิต 2535

Para Rudder Plantation on King Amphur Namon Changwat Songkhla in Cultivaton 1992

โดย

นายบรรลือ ปุสวิโร

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2536

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ ..... 31 พ.ค. 36
(ผศ. ศุภสมบุรณ์ อังรัตนกร)

กรรมการปัญหาพิเศษ ..... 31 พ.ค. 36
(อาจารย์ สุรินทร์ ทองฟูก)

กรรมการปัญหาพิเศษ ..... 31 พ.ค. 36
(อาจารย์ เอนก บุญยีน)

หัวหน้าภาควิชา ..... 10 พค 36
(อาจารย์ สอนง นิลเพ็ชร)

เลข. 4181ก 2535

14223

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

สภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ปีการผลิต 2535

Para Rubber Plantating On King Amphur Namom Changwat
Songkhla in cultivation 1992.

T095979

โดย

นายบรรลือ ปุสัวิโร

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนการเกษตร)

ป/ค.

บ181ก

2536

พ.ศ. 2536

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 95979

วันเดือนปี 20 MAY 2003

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : สภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา
ปีการผลิต 2535
โดย : นายบรรลือ ปุส่วิโร
ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ : .....
(ผศ. ศุภสมบุรณ์ อังรัตนากร)
...../...../.....

ปัญหาพิเศษฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบสภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่กิ่งอำเภอนาหม่อมจังหวัดสงขลา จากสภาพการผลิตยางพาราถึงสภาพเศรษฐกิจสภาพทั่วไป การผลิตยางพาราและการตลาด สภาพปัญหาของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุเฉลี่ย 40 ปีนับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรกรรวมทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก อาชีพรองคือรับจ้าง ค้าขาย พันธุ์ยางที่นิยมปลูกคือ พันธุ์ RRIM 600 เกษตรกรมีรายได้จากยางพาราประมาณ 36,181 บาทต่อครอบครัวต่อปีเกษตรกรส่วนใหญ่เปิดกรีดยางเมื่ออายุ 7 ปี จำหน่ายในรูปแบบน้ำยางสดและยางแผ่นดิบโดยจำหน่ายให้กับพ่อค้ารับซื้อน้ำยาง และพ่อค้าในหมู่บ้าน ปัญหาของเกษตรกรคือ โรคเปลือกแห้งกรีดยางแล้วน้ำยางไม่ไหล และเกษตรกรยังถูกพ่อค้าเอาเปรียบเรื่องราคา และคุณภาพของผลผลิตด้วย เกษตรกรจะเข้าร่วมโครงการน้ำยางสดเมื่อทำรายได้ดีกว่าเดิมเกษตรกรต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการแก้ไขปัญหาระยะโรคต่างๆมากที่สุด

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จได้เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่างๆจาก ผศ.ศุภสมบูรณ์ อิงรัตนากร ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ อาจารย์เอนก บุญยืน
กรรมการปัญหาพิเศษ และอาจารย์สุนทร ทองฟูก กรรมการปัญหาพิเศษ ข้าพเจ้าขอขอบ
คุณอาจารย์ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

บรรลือ ปุสวิโร

..../มี.ค./2535

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	
บทที่ 1	บทนำ
	1
	ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา
	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษา
	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
	2
	ขอบเขตการศึกษา
	2
	นิยามศัพท์
	3
บทที่ 2	การตรวจเอกสาร
	4
บทที่ 3	วิธีการศึกษา
	7
	การวิเคราะห์ข้อมูล
	9
	ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
	10
	งบประมาณ
	10
บทที่ 4	ผลการศึกษา
	11
	ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร
	13
	การประกอบอาชีพ
	15
	รายได้และรายจ่าย
	17
	การประโยชน์จากที่ดินปลูกยางพารา
	17
	การผลิตการกรีดยางและการแปรรูป
	18
	การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา
	25

	ปัญหาของเกษตรกร	28
	ความคิดเห็นของเกษตรกร	32
	ความต้องการความช่วยเหลือ	36
บทที่ 5	สรุป	37
	ข้อเสนอแนะ	39
	เอกสารอ้างอิง	40
	ภาคผนวก	41

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร	12
2	การประกอบอาชีพ	14
3	รายได้และรายจ่าย	16
4	การใช้ประโยชน์จากที่ดินในการปลูกยางพารา	17
5	การผลิตการกรีดยางและการแปรรูป	20
6	การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา	26
7	ปัญหาของเกษตรกร	29
8	ความคิดเห็นของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา	33
9	ความต้องการความช่วยเหลือ	36

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ในบรรดาพืชเศรษฐกิจที่ใช้เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรมของโลกนั้น ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 รองจากฝ้าย แต่เมื่อรวมพืชการค้าของโลกเป็นอันดับที่ 8 รองจากข้าวสาลี กาแฟ ข้าวโพด น้ำตาล ถั่วเหลือง ฝ้าย และข้าว ยางพารานอกจากจะเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของโลกแล้ว ยังเป็นพืชที่มีส่วนสร้างความสะดวกสบายให้แก่มนุษยชาติทั่วโลก สังคมมนุษย์มีการพัฒนาขึ้นเท่าใด ความต้องการใช้ยางพาราก็มีมากขึ้นตามไปด้วยเพียงนั้น

การทำสวนยางพารายังเป็นอาชีพหลักที่สำคัญของประเทศไทย และเป็นสินค้าออกที่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาได้มากเป็นที่ 2 รองจากข้าว ในปัจจุบันมีเนื้อที่ปลูกยางไม่น้อยกว่า 8-9 ล้านไร่ กระจายอยู่ใน 17 จังหวัด คือ จันทบุรี ระยอง ตราด ชุมพร ระนอง พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ตรัง กระบี่ นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และจังหวัดนราธิวาส มีสวนยางอยู่ทั้งสิ้น 600,000 แปลงส่วนใหญ่เป็นสวนพาราขนาดเล็กไม่เกิน 50 ไร่ (พิชัย สราญรัมย์, 2527)

อย่างไรก็ตามการผลิตยางพาราธรรมชาติของไทยนั้นยังประสบปัญหาอีกมากมาย จำเป็นจะต้องได้รับความช่วยเหลืออีกหลายฝ่ายเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น แต่เราจะไม่ทราบปัญหาต่างๆได้ หากปราศจากการศึกษาข้อมูลที่ถูกต้องและตรงตามเป้าหมาย เช่น ศึกษาสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอหนองหม่อน จังหวัดสงขลา โดยศึกษาทางด้านการผลิต ความต้องการความช่วยเหลือเพื่อที่เกษตรกรสามารถพัฒนาสวนยางของตนเอง ให้ดีขึ้น ซึ่งผลการศึกษานอกจากจะทำให้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงของการทำสวนยางพาราในพื้นที่ดังกล่าว ในส่วนนี้จะ เป็นภาพสะท้อนที่สำคัญต่อการทำสวนยาง โดยทั่วไปของภาคใต้ได้ดียิ่งเหมาะที่จะนำข้อมูลใช้ในการพัฒนาการผลิตยางธรรมชาติให้เหมาะกับสภาพที่เป็นจริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่ กิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา
2. ศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่กิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา
3. เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมให้เกษตรกรได้พัฒนาสวนยางต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพการผลิต ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของการปลูกยางพารา
2. ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สินและการรวมกลุ่มของเกษตรกร
3. นำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนงานหรือวางนโยบายในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาระบบการผลิตยางธรรมชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอนาหม่อมจังหวัดสงขลา ได้ศึกษาถึงสภาพทางเศรษฐกิจ รายได้ รายจ่ายของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา สภาพการผลิตยางพาราและการตลาด ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา ความคิดเห็นทั่วไปของเกษตรกรในการผลิตยางพารา เพื่อให้ข้อมูลครอบคลุมพื้นที่และเป็นข้อมูลปัจจุบันมีขอบเขตในการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2535 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536

นิยามศัพท์

ยางธรรมชาติ หมายถึง ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น น้ำยางสด และเศษยางทุกประเภท

ยาง หมายถึง ยางพารา

สวนยาง หมายถึง พื้นที่ตั้งแต่ 2 ไร่ขึ้นไปปลูกต้นยางไม่น้อยกว่า 10 ต้น

การกรีดยาง หมายถึง วิธีทำให้น้ำยางสดออกจากลำต้น

การแปรรูป หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของยางธรรมชาติที่เป็นน้ำยางสดให้เป็นน้ำยางธรรมชาติประเภทอื่นหรือเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์และวัสดุที่สามารถทำให้เกิดประโยชน์

การตรวจเอกสาร

การตรวจเอกสารแบ่งออกได้ 2 ส่วนคือ

1. บทความทางวิชาการ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บทความทางวิชาการ

ในการปลูกสร้างสวนยางพาราในน้เมืองค้ประกอบหลายอย่างที่ทำให้ต้นยางพาราในน้สามารถเจริญเติบโตได้ดีซึ่ง รัตน์ เพชรจันทร์ (2529) ให้ความคิดเกี่ยวกับการสร้างสวนยางพาราว่า ลักษณะดินควรเป็นดินร่วน เจริญเติบโตได้ดีในดินที่เป็นลูกรัง และดินที่เป็นกรดมี PH ระหว่าง 4.0 - 5.5 ต้องการน้ำปีละประมาณ 2,000 - 2,500 มิลลิเมตรต้องมีความชื้นสูงอุณหภูมิ 22.22 - 26.66 ไม่ควรปลูกในที่สูงเกินกว่า 305 เมตร ก่อนเตรียมดินควรกำจัดเศษไม้ วัชพืชพื้นที่ 1 ไร่ควรปลูกด้วยต้นกล้าไม้เนื้ออกกว่า 80 ต้นระยะปลูกที่น้อยคือ 4x6 เมตร 3x8 เมตร และ 3.5x6 เมตร ควรจะใช้หลุมปลูกขนาด 50x50 เซนติเมตร ข่อยดินบนให้ร่วนก่อนกวาดลง หลุมข้่าให้แน่นพอสมควร ดินล่างข่อยผสมกับปุ๋ยหรือฟอสเฟต ก่อนข้่าต้นยางลงหลุมควรค้านึงถึงว่ามีฝนตกชุกและดินมีความชุ่มชื้นพอสมควรถ้าปลูกต้นที่มีการติดตาควรหันตาไปทางทิศเหนือหรือใต้

ในการดูแล บำรุงรักษาต้นยาง หลังปลูกจนถึง ต้นยางที่มี ขนาดที่จะทำการกรี๊ดได้ ศรีโรบ ไชยประสิทธิ์ (2517) กล่าวว่า หลังจากปลูกต้นยางเจริญเติบโตขึ้นเป็นลำดับเมื่อถึงปีที่ 5 - 6 ต้นยางจะเจริญเติบโตขนาดที่จะกรี๊ดยางขายได้ แต่ถ้ายางไม่ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี เช่นไม่ใส่ปุ๋ย ไม่ปลูกพืชคลุมดิน แทนจะกรี๊ดจำหน่ายได้ในระยะเวลา 5-6 ปี จะเลื่อนไปเป็นประมาณ 8-9 ปีนั้นการปลูกยางที่จะให้ได้ผลผลิตเต็มที่ จะต้องบำรุงดูแลรักษาเป็นอย่างดี ต้นยางที่จะได้ขนาดกรี๊ดคือ ต้นยางที่จะได้ขนาดสูงต่อไปนี้คือ ต้นที่สูงจากรอยติดตา 125 ซม. จะวัดรอบลำต้นได้ 50 ซม. ต้นที่ได้ขนาดกรี๊ดแล้วจะต้องมีจำนวนมากพอคือ ไม่น้อยกว่า 70 % ของต้นยางทั้งหมดจึงค้่อยเริ่มเปิดกรี๊ด

การใช้ยาเร่งน้ำยางและการกรีดหน้ายาง สมพงศ์ สุขมาก และ โชคชัย เอนกชัย (2517) ให้คำแนะนำว่าควรกรีดหน้ายางสูงและใช้ยาเร่งน้ำยางเป็นวิธีการที่ค่อนข้างหนึ่ง สำหรับเพิ่มผลผลิตแก่ต้นยางกับต้นยางที่ไม่สามารถให้ประโยชน์ได้แล้วบนหน้ากรีดหน้าต่ำวิธีการนี้จะนำผลประโยชน์ให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งมีต้นยางแก่ก่อนที่จะปลูแทน หน้ายางหน้าต่ำโดยทั่วไปอยู่ในสภาพที่เลว ดังนั้นประโยชน์ที่จะได้รับในการกรีดยางหน้าสูงและใช้ยาเร่งควรจะได้รับการแนะนำให้ใช้กับต้นยางที่ต้นยางอายุ 20 ถึง 25 ปีเท่านั้น สำหรับต้นยางอายุน้อยควรใช้การกรีดหน้าต่ำ

ต้นยางที่มีเปลือกบางและต้นยางที่มีเปลือกหนาจะให้ปริมาณน้ำยางที่แตกต่างกัน ซึ่งช่วงชั้นถนอมกุลบุตร (2519) ได้กล่าวถึงการให้น้ำยางของยางพาราที่ปลูกว่า ความหนาของเปลือกยางจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการให้น้ำยาง ยางพันธุ์ที่มีเปลือกหนาจะมีท่อน้ำยางมากและให้น้ำยางสูง ความหนาของเปลือกวัดได้โดยเครื่องมือ ซึ่งนอกจากจะตรวจวัดเฉพาะเปลือกเดิมแล้วยังวัดความหนาของเปลือกที่งอกใหม่หลังจากถูกกรีดไปด้วยแล้วยางพันธุ์ใดมีเปลือกหนาจะกรีดง่าย เพราะมี Stomach cell น้อย

ในการเก็บน้ำยางหลังจากกรีดเสร็จแล้วเพื่อที่จะนำไปแปรรูปเป็นยางแผ่นหรือขายเป็นน้ำยางสดนั้น สมศักดิ์ วรณศิริ (2531) ได้ศึกษาถึงการเก็บยางพาราว่า เมื่อกรีดยางแล้วน้ำยางจะไหลไปตามรอยที่ทำไว้ ผ่านชั้นรองน้ำยางแล้วไหลลงถ้วยรองรับน้ำยางในที่สุดภายหลังกรีดยางไปแล้ว 3 ชั่วโมงส่วนมากน้ำยางจะหยุดไหลคนเก็บยางจะถือถ้วยหรือหาบไปเก็บยางไปด้วยก็จะใช้ไม้ปาดยางออกจากถ้วยให้หมดแล้วนำถ้วยไปคว่ำในห้วงลวดที่ใช้รองรับถ้วยเพื่อไม่ให้ถ้วยที่รองรับสกปรก น้ำยางที่เก็บได้จะถูกนำมาทำเป็นยางแผ่น หรือสามารถนำน้ำยางมาขายเป็นน้ำยางสดได้

ตลาดยางพาราในประเทศไทยมีอยู่หลายแห่ง พิชัย สราญรมภ์ (2527) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตลาดยางพารา ศูนย์กลางการค้ายางในประเทศไทยหรือตลาดยางในประเทศไทยมีอยู่ 6 แห่งคือ หาดใหญ่ ตรัง สะลา นราธิวาส ภูเก็ต กรุงเทพมหานคร หาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางการค้ายางที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ปัจจุบันที่เอื้ออำนวยให้หาดใหญ่เป็นศูนย์กลางสำคัญในการค้ายางคือมีสถาบันการเงินหลายแห่งรวมทั้งมีโทรคมนาคมที่สะดวก มีบริษัทส่งออกหลายบริษัท มีโรงงานแปรรูปยางแผ่นรมควัน ยางเครพ ยางแท่งอยู่มากที่สุดและยังมีศูนย์วิจัยการยางตั้งอยู่

คอยอำนวยความสะดวกในด้านวิชาการและตรวจสอบคุณภาพยางซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าอำเภอหาดใหญ่มีความสำคัญต่อการค้ายางของประเทศมากยิ่งขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง (2529) ได้ศึกษาพันธุ์ยางที่นิยมปลูกคือพันธุ์ยางขึ้นหนึ่งได้แก่ GT1 ลักษณะลำต้นสูงเป็นโรคเปลือกแห้งน้อย แผลกรีดไม่รุนแรงมากนักผลัดใบเข้าด้านทานลม เป็นพันธุ์เดี่ยวที่แนะนำให้ใช้ เป็นทรงพุ่มในการติดตามเปลี่ยนยอดด้านทานโรคใบร่วงได้ปานกลาง RRIM 600 เติบโตช้าในช่วงก่อนเปิดกรีดผลผลิตสม่ำเสมอ ต้นทานลมได้ดีถ้าพื้นที่มีน้ำใต้ดินสูงต้นจะเอนและล้มง่าย พันธุ์ยางขึ้น 2 ได้แก่ PB 235 เจริญเติบโตดีมากทั้งในระยะก่อนและหลังการกรีดสามารถเปิดกรีดได้ก่อนพันธุ์อื่นและไม่ด้านทานลม เนื่องจากลำต้นสูงมากทรงพุ่มใหญ่ไม่เหมาะพื้นที่ดินดินลมแรง

บทที่ 3
วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (population)

ประชากร หมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่าง (sample)

กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอ
นาหม่อม จังหวัดสงขลาแบบง่าย (simple random sampling) จำนวน 110 ครอบครัว

วิธีการสุ่ม

การสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random data) ซึ่งรวมเป็นครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมดจำนวน 110 ครอบครัว โดยทำการคัดเลือกครัวเรือนของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราจำนวน 110 ครอบครัว คิดเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้จำนวน 10 เปอร์เซ็นต์ จากในแต่ละตำบลจะใช้ขนาดจำนวน 10 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะได้ตัวอย่างครอบครัวดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในครั้งนี

ตำบล	จำนวนครัวเรือน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (10%)
ตำบลนาหม่อม	314	31
ตำบลทุ่งขมิ้น	233	30
ตำบลคลองหรีง	255	26
ตำบลพิจิตร	232	23
	1100	110

วิธีการศึกษา

ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนในการศึกษาหลายขั้นตอนดังนี้

1 จัดทำแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 แบบสอบถามแบบปลายปิด (closed question) เป็นแบบสอบถามที่ให้
 เกษตรกรตอบได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้นยกเว้นจะใช้คำถามอย่างอื่น

1.2 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (open question) เป็นแบบสอบถามที่เปิด
 โอกาสให้เกษตรกรแสดงความคิดเห็นตอบโดยอิสระจะทำให้เราทราบถึงความพอใจและความรู้สึก
 ตลอดจนความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรได้

2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เป็นข้อมูลซึ่งเก็บจากการสัมภาษณ์
 เกษตรกร ซึ่งข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อการศึกษาวิธีการเก็บข้อมูลมีดังนี้

- ตอนที่ 1 เก็บข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 เก็บข้อมูลทางเศรษฐกิจ (การประกอบอาชีพ รายได้-รายจ่าย)
- ตอนที่ 3 เก็บข้อมูลสภาพการผลิตยางพาราและการตลาด
- ตอนที่ 4 เก็บข้อมูลปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา
- ตอนที่ 5 เก็บข้อมูลความคิดเห็นต่างๆไปในการผลิตยางพาราของเกษตรกร

2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหรือเก็บรวบรวมข้อมูลไว้แล้ว ซึ่งวัตถุประสงค์ของการรวบรวมข้อมูลประเภทนี้คือ ใช้ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดประเด็นเรื่องราวที่จะศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการศึกษาในเชิงพรรณนาจะใช้ค่าสถิติดังนี้

1 การหาค่าร้อยละ (percentage)

$$\text{สูตร} \quad \text{ค่าร้อยละ} = \frac{n \times 100}{N}$$

n = จำนวนตัวอย่างของเกษตรกร

N = จำนวนตัวอย่างของเกษตรกรทั้งหมดที่ทำการศึกษา

2 หาค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N}$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการวิเคราะห์

$\sum_{i=1}^n x_i$ = ผลรวมของเกษตรกรที่ (1, 2, 3, ..., N)

N = จำนวนตัวอย่างของเกษตรกรทั้งหมด

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	เดือน พ.ศ. 2535				เดือน พ.ศ. 2536		
	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย
1. วางแผนการวิจัยสร้าง แบบสอบถาม							
2. เก็บรวบรวมข้อมูล							
3. วิเคราะห์ข้อมูล							
4. สรุปเขียนรายงาน							
5. จัดพิมพ์เข้าเล่ม							

งบประมาณ

- ค่าพิมพ์แบบสอบถาม 100 บาท

- ค่าถ่ายเอกสาร 400 บาท

- ค่าอื่นๆ 500 บาท

รวมงบประมาณ 1,000 บาท

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาสภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่ กิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลาทำให้ทราบสภาพความเป็นอยู่ รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สินรวมถึงความต้องการของเกษตรกร

ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง เป็นข้อมูลพื้นฐานที่แสดงถึง เพศ อายุ ศาสนาการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด (ตามตารางที่ 1)

เพศ เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นชายร้อยละ 56.36 และเพศหญิงร้อยละ 43.64

อายุ เกษตรกรมีอายุระหว่าง 21-30 มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.54 และเกษตรกรบางรายมีอายุ 71 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.82 เฉลี่ยเกษตรกรมีอายุประมาณ 40.44 ปี

ศาสนา เกษตรกรนับถือศาสนาพุทธทั้งหมดนอกจากศาสนาพุทธแล้วไม่ปรากฏว่า เกษตรกรนับถือศาสนาใด

การศึกษา เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 38.18 เกษตรกรชั้นอนุบาลปริญาคิดเป็นร้อยละ 3.64 และเกษตรกรบางรายไม่ได้รับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 10.91

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	62	56.36
หญิง	48	43.64
อายุ		
21-30	38	34.54
31-40	20	18.18
41-50	22	20.00
51-60	18	16.36
61-70	10	9.10
71 ปีขึ้นไป	2	1.82
ศาสนา		
พุทธ	110	100

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	12	10.91
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	2	1.82
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	42	38.18
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-7 (ม.1-ม.3)	32	29.09
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 (ม.4-ม.6)	18	16.36
อนุปริญญา	4	3.64

การประกอบอาชีพ (ตารางที่ 2)

อาชีพของเกษตรกร คือ การเกษตรกรรมทำสวนยางพาราเป็นหลักทำนา เลี้ยงสัตว์ทำสวนผลไม้ ทำสวนผัก รวมถึงค้าขาย รับราชการ และรับจ้างทั่วไป

อาชีพครอง เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรกรรมอื่นที่เป็นอาชีพรอง ร้อยละ 41.54 เป็นจำนวนมากที่สุด และเกษตรกรที่ไม่มีอาชีพรองคิดเป็นร้อยละ 3.08 เป็นจำนวนน้อยที่สุด

อาชีพเกษตรกรรมที่ทำรายได้สูงสุดในปี 2535 มาจากการทำสวนยางพาราร้อยละ 87.27 และเป็นอาชีพทำสวนผลไม้และการทำสวนผักทำรายได้น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.64

ตารางที่ 2 การประกอบอาชีพของเกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
--------	-------	--------

อาชีพหลัก (อาชีพที่ทำรายได้สูงกว่าอาชีพอื่น)

เกษตรกรรม	102	92.73
ค้าขาย	4	3.63
รับราชการ	2	1.82
รับจ้าง	2	1.82

อาชีพรอง (อาชีพที่รองลงมาจากอาชีพหลัก) ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เกษตรกรรม	54	49.09
รับจ้าง	48	43.64
ค้าขาย	18	16.36
รับราชการ	6	5.45
ไม่มี	4	3.64

ตารางที่ 2 การประกอบอาชีพ (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>อาชีพเกษตรกรที่ทำรายได้สูงสุดในปี 2535</u>		
ทำสวนยางพารา	96	87.27
เลี้ยงสัตว์	6	5.45
ทำสวนผัก	4	3.64
ทำสวนผลไม้	4	3.64

รายได้และรายจ่าย (ตารางที่ 3)

เกษตรกรมีรายได้จากการทำสวนยางและการเกษตรอื่นๆ ส่วนรายจ่ายนั้นจะนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและค่าเล่าเรียนบุตร

รายได้จากการทำสวนยางต่อปีของเกษตรกรนั้น ส่วนใหญ่มีรายได้สูงมากกว่า 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.27 เกษตรกรบางรายมีรายได้น้อยที่สุดประมาณ 10,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.73 เฉลี่ยแล้วเกษตรกรจะมีรายได้ 36,181.82 บาทต่อปี

ค่าใช้จ่าย เกษตรกรใช้จ่ายในชีวิตประจำวันคิดเป็นร้อยละ 70.91 เป็นจำนวนมากที่สุด และนำไปชดเชยหนี้สินคิดเป็นร้อยละ 1.82 เป็นจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 3 รายได้และรายจ่ายของเกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
--------	-------	--------

รายได้ทั้งหมดต่อปี(บาท)

10,000-15,000	14	12.73
15,001-20,000	12	10.91
20,001-25,000	6	5.45
25,001-30,000	20	18.18
30,000-35,000	10	9.09
35,001-40,000	18	16.36
มากกว่า-40,000	30	27.27

ค่าใช้จ่าย

ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	78	70.91
ค่าเล่าเรียนบุตร	24	21.82
นำไปลงทุน	6	5.45
ชดใช้หนี้สิน	2	1.82

การใช้ประโยชน์จากที่ดินปลูกยางพารา (ตารางที่ 4)

เกษตรกรใช้พื้นที่ทำการเกษตรซึ่งมีพื้นที่ทำการเกษตรปลูกยางพาราที่ให้ผลผลิตและ
ไม่ให้ผลผลิตดังนี้

พื้นที่ทั้งหมดที่ใช้ปลูกยางพาราของเกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นที่ต่ำกว่า 5 ไร่ คิดเป็น
ร้อยละ 32.72 และเกษตรกรบางรายมีพื้นที่มากกว่า 25 ไร่คิดเป็นร้อยละ 10.91 พื้นที่เฉลี่ย
แล้ว 12.47 ไร่ต่อครอบครัว

ตารางที่ 4   การใช้ประโยชน์จากการปลูกยางพารา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่ที่ใช้ปลูกยางพาราทั้งหมด (ไร่)		
ต่ำกว่า 5 ไร่	36	32.72
6-10	34	30.91
11-15	12	10.91
16-20	12	10.91
21-25	4	3.64
มากกว่า 25	12	10.9

ตารางที่ 4 การใช้ประโยชน์จากยางพารา (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>พื้นที่ปลูกยางพาราที่ให้ผลผลิต (ไร่)</u>		
ต่ำกว่า 5	48	43.63
6-10	34	30.91
11-15	10	9.09
16-20	14	12.73
21-25	2	1.82
มากกว่า 25	2	1.82

การผลิตการกรีดยางและการแปรรูป (ตารางที่ 5)

ในการกรีดยางพารา นั้นต้องใช้เงินทุนมาก เพราะพื้นที่ปลูกยางพาราจะมีต้นยางที่มีอายุต่างกัน การกรีดยาง เบ็ดกรีดได้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของต้นยางนอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำปฏิบัติต่อสวนยางที่ปลูก ซึ่งมีหลายพันธุ์ จำนวนวันที่กรีดยางในรอบปีและผลผลิตที่ได้รับเหมาะสมกัน

ส่วนเกษตรกรนั้นจะมีลักษณะการกรีดยางโดยใช้แรงงานในครอบครัว และมีการดูแลความสะอาดของน้ำยางด้วย

ทุน เงินทุนที่เกษตรกรใช้ในการทำสวนยางส่วนใหญ่ได้มาจากการช่วยเหลือของ กองทุนส่งเสริมการทำสวนยางคิดเป็นร้อยละ 94.55 และใช้ทุนส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 5.45

จำนวนรุ่นของต้นยางพารา พันธุ์ปลูกต้นยางพารามีต้นยางอายุต่างกัน คือจำนวน 1 รุ่นคิดเป็นร้อยละ 58.18 มีจำนวนมากที่สุด และจำนวน 4 รุ่นคิดเป็นร้อยละ 1.82 เป็นจำนวน น้อยที่สุด

อายุของต้นยางพาราที่เปิดกรีดยางครั้งแรก เกษตรกรส่วนใหญ่เปิดกรีดยางครั้งแรก เมื่ออายุ 7 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.82 และเกษตรกรบางรายเปิดกรีดยางครั้งแรกเมื่ออายุ 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.82

การปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ เกษตรกรปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ พืชผสมควรคิดเป็นร้อยละ 56.35 และปฏิบัติตามบ้างเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 5.45

พันธุ์ยาง เกษตรกรใช้ยางพันธุ์ RRIM 600 คิดเป็นร้อยละ 71.64 เป็นจำนวนมากที่สุดและเกษตรกรบางรายใช้ยางพันธุ์ PB 225 คิดเป็นร้อยละ 1.50

ปริมาณผลผลิตของยางแผ่น เกษตรกรผลิตยางแผ่นคิดเป็นกิโลกรัมต่อวันซึ่งส่วนใหญ่ผลิตได้ 11-20 กิโลกรัมคิดเป็นร้อยละ 49.09 และผลิตได้ 31-40 กิโลกรัมคิดเป็นร้อยละ 3.64

ลักษณะการกรีดยางและการแปรรูป เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้แรงงานในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 69.09 และจ้างคนงานอย่างเดี่ยวยังคิดเป็นร้อยละ 1.82

การจัดการดูแลความสะอาดของน้ำยาง เกษตรกรส่วนใหญ่ดูแลเอาใจใส่พอสมควร คิดเป็นร้อยละ 83.64 และเกษตรกรบางคนไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่มากนักคิดเป็นร้อยละ 1.82

จำนวนวันที่กรีดยางได้ในรอบปี เกษตรกรกรีดยางได้ 100-150 วัน คิดเป็นร้อยละ 18.18 กรีดยางได้ 150-200 วัน คิดเป็นร้อยละ 76.36 และกรีดยางได้มากกว่า 200 วันคิดเป็นร้อยละ 5.46

ตารางที่ 5 การผลิต การกรีดยางและการแปรรูป

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ที่มาของทุน</u>		
กองทุนส่งเสริมเคราะห์การทำสวนยาง	104	94.55
ทุนส่วนตัว	6	5.45
<u>จำนวนรุ่นของยางพารา</u>		
1	64	58.18
2	40	36.36
3	4	3.64
4	2	1.82

ตารางที่ 5 การผลิตและการแปรรูป (ต่อ)

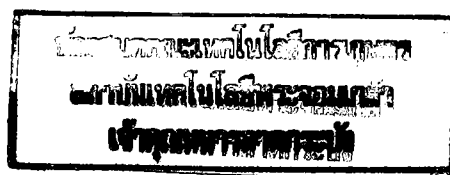
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
--------	-------	--------

อายุของช่างที่เปิดกรีดครั้งแรก (ปี)

6	8	7.27
6 1/2	2	1.82
7	90	81.81
7 1/2	2	1.82
8	8	7.27

การปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่

ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	28	25.46
ปฏิบัติตามพอสมควร	62	56.36
ปฏิบัติตามเล็กน้อย	6	5.46
ปฏิบัติตามโอกาสและการใช้เงิน	14	12.73

ตารางที่ 5 การผลิตและการแปรรูป (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
--------	-------	--------

พันธุ์ยาง (ตอบได้มากกว่า 1)

RRIM 600	96	71.64
PB 225	2	1.50
RRIM 623	16	11.94
GT1	12	8.96
PB 235	4	2.98
PB 103	4	2.98

จำนวนวันที่กรีดยางได้ในรอบปี (วัน)

100-150	20	18.18
150-200	84	76.36
มากกว่า 200	6	5.46

ตารางที่ 5 การผลิตและการแปรรูป (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
--------	-------	--------

ปริมาณผลผลิตของขางแผ่น (กิโลกรัมต่อวัน)

ต่ำกว่า 10	14	12.73
11-20	54	49.09
21-30	18	16.36
31-40	4	3.64
41-50	6	5.45
มากกว่า 50	14	12.73

แรงงาน

ใช้แรงงานทั้งหมดในครอบครัว	76	69.09
ใช้แรงงานในครอบครัวและจ้าง	18	16.36
จ้างคนงานในลักษณะแบ่งปันผลผลิต	14	12.73
คนงาน	2	1.82

ตารางที่ 5 การผลิตการกรัดยางและการแปรรูป (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>การดูแลความสะอาดของน้ำยาง</u>		
เอาใจใส่พอสมควร	92	83.64
เอาใจใส่อย่างมาก	16	14.54
ไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่มากนัก	2	1.82

การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา (ตารางที่ 6)

เป็นการศึกษาแหล่งจำหน่ายผลผลิตยางพาราประเภทของยางคุณภาพยางแผ่น การแปรรูป การใช้ประโยชน์ จากส่วนอื่นๆ ของยางพาราและวิธีการจำหน่าย

แหล่งจำหน่ายผลผลิต

เกษตรกรส่วนใหญ่ขายให้กับพ่อค้าในหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 87.27 และเกษตรกรบางส่วนขายให้กับพ่อค้ารับซื้อน้ำยางคิดเป็นร้อยละ 12.73

ประเภทของยางที่จำหน่าย

แบ่งออกเป็นยางแผ่นดิบ ร้อยละ 70.91 และจำหน่ายน้ำยางสดคิดเป็นร้อยละ

12.73

คุณภาพของยางแผ่น

ส่วนใหญ่จัดอยู่ในชั้น 3 คิดเป็นร้อยละ 36.36 และไม่สามารถกำหนดได้คิดเป็นร้อยละ 20.00

การแปรรูปยาง

นอกเหนือจากการผลิตยางแผ่นดิบแล้วปรากฏว่าเกษตรกรทุกรอบครัวไม่มีการแปรรูปยางเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น

การใช้ประโยชน์จากส่วนอื่นๆของยางพารา

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ใช้ประโยชน์จากยางพารานอกจากน้ำยางสดคิดเป็นร้อยละ 81.82 และมีการใช้ประโยชน์ในส่วนต่างๆของยางพาราคิดเป็นร้อยละ 18.18

ตารางที่ 6 การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>แหล่งจำหน่ายผลผลิต</u>		
พ่อค้าในหมู่บ้าน	96	87.27
พ่อค้ารับซื้อน้ำยาง	14	12.73
<u>ประเภทของยางที่มีจำหน่าย</u>		
ยางแผ่นดิบ	78	70.91
น้ำยางสด	32	29.09
<u>ชั้นคุณภาพของยาง</u>		
ชั้น 2	10	9.09
ชั้น 3	40	36.36
ชั้น 4	2	1.82
ชั้น 5	4	3.64
ไม่สามารถกำหนดได้	22	20.00
ไม่ผลิตยางแผ่น (ขายน้ำยางสด)	32	29.09

ตารางที่ 6 การตลาดและการใช้ประโยชน์จากยางพารา (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
--------	-------	--------

การแปรรูปยางนอกจากทำยางแผ่นดิบ

ไม่มี	110	100.00
-------	-----	--------

การใช้ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ ของยางนอกเหนือจากน้ำยาง

ไม่มี	90	81.81
มี	20	18.18

ปัญหาของเกษตรกร (ตารางที่ 7)

ปัญหาที่เกษตรกรพบทั่วไปได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด การจัดการ การกรีดยาง ปัญหาของหน้ายาง การแปรรูป และการจำหน่าย

ด้านการผลิต เกษตรกรประสบปัญหาด้านโรคเข้าทำลายต้นยางคิดเป็นร้อยละ

58.18 และแมลงเข้าทำลายต้นยางคิดเป็นร้อยละ 16.36

ด้านการจัดการ เกษตรกรมีปัญหาในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์บำรุงรักษาสวนยาง

มีราคาแพงคิดเป็นร้อยละ 36.37 และเกษตรกรมีปัญหาค่าจ้างแรงงานแพงคิดเป็นร้อยละ 7.27

หน้ายาง เกษตรกรประสบปัญหาเกี่ยวกับต้นยางเปลือกแห้งเมื่อกรีดยางแล้วหน้ายางไม่

ไหลคิดเป็นร้อยละ 39.71 และหน้ายางหมดเร็วเกินไปคิดเป็นร้อยละ 7.35

ปัญหาอื่น ๆ นอกจากหน้ายาง ส่วนใหญ่เกษตรกรจะประสบปัญหาต้นยางโคนล้มง่าย

เมื่อลมแรง คิดเป็นร้อยละ 36.51 และต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วมคิดเป็นร้อยละ 4.76

ด้านการแปรรูป เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาในด้านการแปรรูป คิดเป็นร้อยละ

52.73 ขาดความรู้เรื่องการทำแผ่นให้มีคุณภาพดีคิดเป็นร้อยละ 36.37 และขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องจักรในการแปรรูป คิดเป็นร้อยละ 5.45

ด้านการจำหน่าย เกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องพ่อค้าเอาเปรียบคิดเป็นร้อยละ

81.82 และปัญหาการขนส่งผลผลิตไปสู่ตลาด คิดเป็นร้อยละ 7.27

ตารางที่ 7 ปัญหาของเกษตรกร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านการผลิต</u>		
โรค	64	58.18
แมลง	18	16.36
วัชพืช (หญ้าคา)	10	9.09
ปัญหาน้ำท่วม	2	1.82
ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	6	5.45
ไม่มีปัญหา	10	9.09
<u>ด้านการจัดการ</u>		
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้บำรุงรักษามีราคาสูง	40	36.37
ขาดความรู้ในการบำรุงรักษา	34	30.91
ค่าจ้างแรงงานสูง	8	7.27
ไม่มีปัญหา	28	25.45

ตารางที่ 7 ปัญหาของเกษตรกร (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
--------	-------	--------

ปัญหาเกี่ยวกับหน้ายาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

โรคเปลือกแห้งกรีดแล้วหน้ายางไม่ไหล	54	49.09
โรคหน้าดำ	34	30.91
หน้ายางเป็นแผลขรุขระ	28	25.45
หน้ายางหมดเร็วเกินไป	10	9.09
ไม่มีปัญหา	10	9.09

ปัญหาอื่น ๆ นอกจากหน้ายาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ต้นยางโคนล้มง่ายเมื่อลมแรง	46	41.82
ไม่มีปัญหา	44	40.00
โรคใบร่วงอย่างรุนแรง	16	14.54
ต้นยางแห้งตายเมื่อขาดน้ำ	8	7.27
ต้นยางตายเป็นหย่อมๆ	6	5.45
ต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม	6	5.45

ตารางที่ 7 ปัญหาของเกษตรกร (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านการปรับปรุง</u>		
ไม่มีปัญหา	58	52.73
ขาดความรู้ในเรื่องการทำยาง	40	36.34
แผ่นให้มีความคงทน		
ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักร	6	5.45
ขาดแคลนแรงงาน	6	5.45
<u>ด้านการจำหน่าย</u>		
พ่อค้าเอาเปรียบ	90	81.82
แหล่งรับซื้อใกล้บ้านมีน้อย	12	10.91
การขนส่งผลผลิตไปสู่ตลาด	8	7.72

ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา (ตารางที่ 8)

เกษตรกรมีความคิดเห็นต่อการประกอบอาชีพรวมทั้งการตัดสินใจในการเข้าร่วม
น้ำยางสด จำหน่ายน้ำยางสด ปริมาณและผลผลิตที่ได้ต่อวัน ความมั่นคงในอาชีพและความคิดเห็น
ต่อพ่อค้า ผู้รับซื้อดังนี้

การประกอบอาชีพ เมื่อต้นยางหมดอายุ เกษตรกรจะปลูกยางพาราต่อไป คิดเป็น
ร้อยละ 98.18 เกษตรกรบางรายคิดจะทำการเกษตรอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.82

การตัดสินใจขายน้ำยางสด เกษตรกรจะเปรียบเทียบราคากับยางแผ่นดิบ คิด
เป็นร้อยละ 76.36 และขายทันทีโดยไม่คำนึงถึงราคามากนัก คิดเป็นร้อยละ 2.73

การเข้าร่วมโครงการรวบรวมน้ำยางสด เกษตรกรจะเข้าร่วมโครงการเมื่อสำ
มารททำรายได้ไม่ต่ำกว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 50.91 และยังไม่แน่ใจคิดเป็นร้อยละ 3.64

ราคาขาย เกษตรกรเห็นว่าราคาขายขึ้นลงปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.45 และ
เกษตรกรบางรายไม่ทราบว่ราคาขายเปลี่ยนแปลง มากน้อยอย่างไร คิดเป็นร้อยละ 1.82

ผลผลิต ปริมาณผลผลิตต่อวันปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.46 และให้ผลผลิตมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 16.36

จำนวนวันกรีดยาง จำนวนวันกรีดยางเหมาะสมกับผลผลิตที่ได้คิดเป็นร้อยละ 56.37
และจำนวนวันกรีดยางค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 5.45

การประสบความสำเร็จ เกษตรกรประสบความสำเร็จพอสมควร คิดเป็นร้อยละ
52.73 และไม่ประสบความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 5.45

ความมั่นคงในการทำสวนยาง เกษตรกรคิดว่าการทำสวนยางพารา สร้างความมั่ง
คั่งพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 43.64 และไม่ค่อยมีความมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 3.64

รายได้ปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกษตรกรจะพอกินพอใช้คิดเป็นร้อยละ 54.55และเกษตรกร
บางราย มีรายได้ดีมากคิดเป็นร้อยละ 3.63

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นพอสมควรคิดเป็นร้อยละ
49.09 และเกษตรกรบางรายฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นมากคิดเป็นร้อยละ 9.09

ทัศนคติต่อพ่อค้า เกษตรกรคิดว่าพ่อค้าเอาเปรียบคิดเป็นร้อยละ 52.73 และบางราย
คิดว่าพ่อค้าเอาเปรียบมาก คิดเป็นร้อยละ 1.82

ตารางที่ 8   ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>การใช้ประโยชน์ในพื้นที่เมื่อยางหมดอายุ</u>		
ปลูกยางพาราต่อ	108	98.18
ทำการเกษตรอื่น	2	1.82
<u>การตัดสินใจขายน้ำยางสด</u>		
ขายโดยเปรียบเทียบกับยางแผ่นดิบ	84	76.36
ไม่ขาย	18	16.36
ขายทันทีโดยไม่ว่าถึงราคามากนัก	4	3.64
ไม่แน่ใจ	16	14.55
<u>การเข้าร่วมโครงการน้ำยางสด</u>		
เข้าร่วมถ้ารายได้ไม่ต่ำกว่าเดิม	56	50.91
ต้องดูรายอื่น ๆ ก่อน	20	18.18
เข้าร่วมแน่นอน	18	16.36
ไม่แน่ใจ	16	14.55
<u>ราคาขายพารา</u>		
ขึ้นลงปานกลาง	50	45.45
ขึ้นลงพอสมควร	36	32.73
ไม่ค่อยขึ้นลงมากนัก	22	20.00
ไม่ทราบ	2	1.82
<u>ผลผลิตต่อวัน</u>		
ปานกลาง	72	65.46
น้อยเกินไป	20	18.18
มาก	18	16.36

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของเกษตรกรในการผลิตยางพารา (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>จำนวนวันกรีดยางต่อปี</u>		
พอดี	62	56.37
น้อยเกินไป	42	38.18
มาก	6	5.45
<u>การประสบผลสำเร็จ</u>		
ดีมาก	6	5.45
ดี	40	36.37
พอสมควร	58	52.73
ไม่ประสบผลสำเร็จ	6	5.45
<u>ความมั่นคงในการทำสวนยางพารา</u>		
ดีมาก	12	10.91
ดี	46	41.81
พอสมควร	48	43.64
ไม่ค่อยมีความมั่นคง	4	3.64

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นในการผลิตยางพารา (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายได้ในปัจจุบัน</u>		
ไม่เพียงพอ	18	16.36
พอกินพอใช้	60	54.55
ดีพอสมควร	28	25.46
ดีมาก	4	3.36
<u>การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ</u>		
ดีมาก	10	9.09
ดีขึ้นพอสมควร	54	49.09
ค่อนข้างดีขึ้น	28	25.45
ยังไม่ดีเท่าที่ควร	18	16.36
<u>ทัศนคติต่อพ่อค้า</u>		
ค่อนข้างเอาเปรียบ	58	52.72
รู้สึกธรรมดา	28	25.45
เป็นพวกพระคุณ	8	7.27
เอาเปรียบมาก	2	1.82
ไม่แสดงความคิดเห็น	14	12.73

ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร (ตารางที่ 9)

เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการให้แก้ไขปัญหาร่องโรคต่างๆและต้องการคำแนะนำในการดูแลรักษาส่วนยาง คิดเป็นร้อยละ 40.00 และต้องการให้แก้ไขปัญหาร่องโรคผู้ร้ายคิดเป็นร้อยละ 3.64

ตารางที่ 9 ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
คำแนะนำในการดูแลรักษาส่วนยาง	44	40.00
การแก้ไขปัญหาร่องโรค	44	40.00
คำแนะนำในการกรีดยาง	8	7.72
การแก้ไขปัญหาร่องโรคผู้ร้าย	4	3.64
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	10	9.09

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากสภาพการผลิตยางพาราในพื้นที่กิ่งอำเภอหนองม่อม จังหวัดสงขลา โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ข้อมูลทั่วไปของประชากร สภาพทางเศรษฐกิจการผลิตยางพาราและการตลาดปัญหาความคิดเห็นของประชากรในการผลิตยางพาราสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

เกษตรกรชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุเฉลี่ย 40.44 ปี นับถือศาสนาพุทธและจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นส่วนใหญ่ อาชีพที่ทำรองจากการทำสวนยางพารา คือ รับจ้างทั่วไป

สภาพทางเศรษฐกิจ

เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้อาจจากการทำสวนยางพารามากกว่ารายได้จากส่วนอื่น พันธุ์ยางที่นิยมปลูกมากที่สุดคือ RRIM 600 เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกยางเฉลี่ยแล้ว 12.47 ไร่ ต่อครอบครัวจำนวนวันที่สามารถกรีดยางได้อยู่ระหว่าง 151-200 วันต่อปีเกษตรกรมีรายได้อาจจากสวนยางพาราประมาณ 36,181.82 บาทต่อปี เกษตรกรมีความพอใจในรายได้ที่เป็นอยู่เพราะการทำสวนยางทำให้มีความมั่นคงและประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพเกษตรกรมีรายจ่ายมากที่สุด คือ การใช้จ่ายในครอบครัว และค่าเล่าเรียนบุตร

การผลิตยางพาราและการตลาด

เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพาราประมาณ 11-15 ไร่ นิยมปลูกพันธุ์ RRIM 600 อายุของการเปิดกรีดยางครั้งแรกเมื่ออายุ 7 ปี มีการใช้แรงงานในครอบครัว และสวนยางของเกษตรกรส่วนใหญ่จะขอทุนจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เกษตรกรจะจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้าในหมู่บ้านโดยจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบชั้น 3 เป็นส่วนใหญ่ ในการจำหน่าย

นั้นเกษตรกรไม่มีการต่อรองราคา นอกจากนี้ได้นำน้ำยางมาทำเป็นยางแผ่นแต่ไม่มีการแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์อื่น

ปัญหาของเกษตรกร

ปัญหาของเกษตรกร คือ โรคที่เกิดกับต้นยางโดยเฉพาะโรคเปลือกแห้งกรีดแล้ว น้ำยางไม่ไหล มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.71 โรคหน้าดำคิดเป็นร้อยละ 25.00 และ เกษตรกรยังถูกพ่อค้าเอาเปรียบในเรื่องราคาและคุณภาพของผลผลิตด้วย คิดเป็นร้อยละ 81.82

ความคิดเห็นและความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

เกษตรกรจะปลูกยางพาราต่อเมื่อสวนยางเดิมหมดอายุลง และจะเข้าร่วมโครงการ รวบน้ำยางสดเมื่อทำรายได้ดีกว่าเดิม ราคายางที่ขายไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง และพ่อค้าค่อนข้างเอาเปรียบในเรื่องราคาและคุณภาพ สำหรับผลผลิตมีปานกลางซึ่งเหมาะสมกับจำนวนวันกรีดยาง ทางด้านความช่วยเหลือนั้น เกษตรกรต้องการให้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและเรื่องที่เกษตรกรต้องการให้ช่วยเหลือมากที่สุด คือ คำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยางและการแก้ปัญหาเรื่องโรคต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

- 1 เกษตรกรควรได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐอย่างเร่งด่วนโดยให้ความมั่นคงทางราคาและการควบคุมคุณภาพ
- 2 เกษตรกรควรได้รับความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาโรคของยางพาราจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยการจัดฝึกอบรมและออกเยี่ยมเยียนสวนยาง เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับยางพาราแก่เกษตรกร
- 3 ควรส่งเสริมให้เกษตรกรได้เห็นถึงความสำคัญของการจัดตั้งกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มปรับปรุงคุณภาพและการขายยาง รวมทั้งให้เกษตรกรจัดตั้งกลุ่มของตนเองเพื่อต่อรองกับพ่อค้า
- 4 การตัดสินใจจำหน่ายยางสดเกษตรกรควรพิจารณาหากขายได้ดีกว่าเดิมและไม่เสียผลประโยชน์ การจำหน่ายยางสดจะช่วยประหยัดเวลาได้มากกว่าการทำยางแผ่นดิบ

เอกสารอ้างอิง

- ชวรงค์ ถนอมกุลบุตร. 2529. ฮางพารา. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์คุรุสภา
พิชัย สราญรมณ์. 2517. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับฮางพารา. กรุงเทพมหานคร. ศูนย์วิจัยตำรา-
วิทยาลัยรำไพพรรณี.
- รัตต์ เพชรจันทร์. 2529. ฮางพารา. กรุงเทพมหานคร. มงคลการพิมพ์.
- ศรีโบ ไชยประสิทธิ์. 2517. ฮางพารา. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สมพงษ์ สุขมาก และ โชคชัย เอนกชัย. 2519. การปลูกฮางพารา. กรุงเทพมหานคร.
อมรินทร์การพิมพ์.
- สมศักดิ์ วรรณศิริ. 2531. การปลูกฮางพารา. กรุงเทพมหานคร. อมรินทร์การพิมพ์.
- สำนักงานกองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง. 2529. หลักวิชาและเทคนิคการทําสวนยาง.
กรุงเทพฯ. วิกตอรีเฟาเวอร์.

การพนัน

สภาพทั่วไปของกิ่งอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา

ที่ตั้งและอาณาเขต

กิ่งอำเภอนาหม่อมตั้งอยู่ที่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสงขลา โดยห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 45 กิโลเมตร เนื้อที่ประมาณ 92 ตารางกิโลเมตร (57,749) ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอหาดใหญ่

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอหาดใหญ่

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอจะนะ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอหาดใหญ่

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่ส่วนใหญ่ของกิ่งอำเภอนาหม่อม เป็นเนินสูงภูเขาล้อมรอบ มีห้วยและลำธารอยู่ทั่วไป พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบซึ่งสามารถใช้ทำป่านาข้าวได้บ้างเล็กน้อย

ทรัพยากรธรรมชาติ แร่ดีบุก ซึ่งมีการทำเหมืองแร่ดีบุกในพื้นที่ตำบลนาหม่อมและตำบลทุ่งขมิ้น

ข้อมูลทั่วไป

เนื้อที่ กิ่งอำเภอนาหม่อมมีเนื้อที่ 92 ตารางกิโลเมตร

จำนวนหลังคาเรือน มีจำนวน 3,366 หลัง

จำนวนประชากร มีทั้งหมด 17,078 คน

ชาย 8,454 คน

หญิง 8,624 คน

ความหนาแน่นของประชากร โดยเฉลี่ย 185 คนต่อตารางกิโลเมตร

การปกครอง กิ่งอำเภอหนองหม่อมแบ่งเป็น 4 ตำบล 28 หมู่บ้าน

1. ตำบลนาหม่อม 10 หมู่บ้าน
2. ตำบลพิจิตร 5 หมู่บ้าน
3. ตำบลทุ่งขมิ้น 7 หมู่บ้าน
4. ตำบลครองศรี 6 หมู่บ้าน

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีสภาตำบล 4 ตำบล

การศึกษา

- โรงเรียนสังกัดประถมศึกษา 10 โรงเรียน นักเรียน 2,235 คน ครู 122 คน
- โรงเรียนมัธยม 1 โรงเรียน นักเรียน 904 คน ครู 79 คน
- โรงเรียนราษฎร์ 2 โรงเรียน นักเรียน 242 คน ครู 79 คน
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 15 แห่ง

ศาสนา ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ 100 เปอร์เซ็นต์

มีวัด จำนวน 8 วัด

มีสำนักสงฆ์จำนวน 2 แห่ง

พระสงฆ์ จำนวน 2 แห่ง

การสาธารณสุข โรงพยาบาลสาขา 1 แห่ง (กำลังดำเนินการก่อสร้าง)

สถานีอนามัย 4 แห่ง

เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 11 แห่ง

ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข 2 แห่ง

อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน 25 คน

ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข 195 คน

อาชีพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการทำสวน ทำนา เป็นอาชีพหลัก ส่วนอาชีพอื่น ๆ

เป็นอาชีพรอง เช่น การเลี้ยงสัตว์ ค้าขาย จำแนกได้ดังนี้

- ทำสวน ทำนา 75 เปอร์เซ็นต์
- เลี้ยงสัตว์ 20 เปอร์เซ็นต์
- ขายแรงงาน 3 เปอร์เซ็นต์
- มีการค้าขายเล็กน้อยทั่วไปย่านชุมชน 2 เปอร์เซ็นต์

<u>การเกษตร</u>	พื้นที่ทำการเกษตร	จำนวนทั้งสิ้น	37,087	ไร่	จำแนกได้ดังนี้
	-	ทำสวนยางพารา	30,842	ไร่	
	-	ทำนาข้าว	2,461	ไร่	
	-	ทำสวนผลไม้	504	ไร่	
	-	ปลูกพืชผัก	545	ไร่	
	-	ปลูกไม้ยืนต้น	2,735	ไร่	
<u>การปศุสัตว์</u>	-	จำนวนสัตว์เลี้ยง โค	1,985 ตัว	กระบือ	35 ตัว สุกร 1,932
		แพะ	270 ตัว	เป็ด	1,040 ตัว ไก่ 310,000 ตัว
		แปลงหญ้าเลี้ยงสัตว์	12 แปลง	เนื้อที่	60 ไร่
<u>การคมนาคม</u>	-	มีทางหลวงแผ่นดินสายเอเชียและทางรถไฟผ่านกิ่งอำเภอนาหม่อม			สามารถเดินทางไปติดต่อกับภายนอกได้สะดวก
	-	ถนนลูกรังเชื่อมติดต่อกับตำบลและหมู่บ้าน			
<u>การสื่อสาร</u>	-	มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข	1	แห่ง	
	-	มีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน	11	แห่ง	
<u>การสาธารณสุข</u>	-	ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีทุกหมู่บ้าน			
	-	ประปาหมู่บ้านขนาดใหญ่	4	แห่ง	
	-	ประปาหมู่บ้านขนาดเล็ก	2	แห่ง	

แบบสอบถาม

คำแนะนำทำเครื่องหมาย / ลงใน ( ) หรือเติมข้อความข้างล่างให้สมบูรณ์

ก. ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ศาสนา

( ) พุทธ

( ) คริสต์

( ) อิสลาม

( ) อื่นๆ

4. ระดับการศึกษาสูงสุด.....

ข. สภาพทางเศรษฐกิจ (การประกอบอาชีพ รายได้-รายจ่าย)

1. อาชีพหลัก (อาชีพที่ทำรายได้มากกว่าอาชีพอื่น)

( ) เกษตรกรรม

( ) หัตถกรรม

( ) รับจ้าง

( ) รับราชการ

( ) ค้าขาย

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

2. อาชีพรอง (อาชีพที่ทำรายได้รองลงมาจากอาชีพหลัก) ตอบได้มากกว่า 1 อาชีพ

( ) เกษตรกรรม

( ) หัตถกรรม

( ) รับราชการ

( ) รับจ้าง

( ) ค้าขาย

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

3. อาชีพเกษตรกรรมที่ทำอยู่ในปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 อาชีพ)

- ( ) ทำสวนยางพารา   ( ) ทำนา   ( ) ทำสวนผลไม้
( ) เลี้ยงสัตว์   ( ) ทำสวนผัก   ( ) อื่นๆ (ระบุ).....

4. อาชีพเกษตรกรรมที่ทำรายได้สูงสุดในปี 2535

- ( ) ทำสวนยางพารา   ( ) ทำนา   ( ) ทำสวนผลไม้
( ) เลี้ยงสัตว์   ( ) ทำสวนผัก   ( ) อื่นๆ ระบุ

5. รายได้จากกิจการเกษตรกรรมทั้งหมดในปี 2535/36 โดยประมาณจำนวน.....บาท

6. รายได้ของท่านได้ใช้จ่ายไปในส่วนไหนมากที่สุด

- ( ) ค่าศึกษาเล่าเรียนบุตร   ( ) ชดใช้หนี้สิน
( ) ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน   ( ) นำไปลงทุน
( ) ใช้จ่ายด้านสังคม

ค. สภาพการผลิตยางพาราและตลาด

1. ที่ดินที่ใช้ทำสวนยางพาราทั้งหมด.....ไร่

2. เนื้อที่ผลิตยางพาราที่กำลังได้รับผลผลิต.....ไร่

3. ทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพาราส่วนใหญ่ได้มาจากที่ใด

- ( ) ทุนส่วนตัว   ( ) เงินจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
( ) อื่นๆ ระบุ .....

4. จำนวนรุ่นของยางพาราที่ปลูก

- ( ) 1 รุ่น   ( ) 2 รุ่น   ( ) 3 รุ่น
( ) 4 รุ่น   ( ) 5 รุ่น   ( ) 6 รุ่น

5. เริ่มเปิดกรีดขางครั้งแรกเมื่อขางมีอายุ.....ปี

- ( ) ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ( ) ปฏิบัติตามพอสมควร
 ( ) ปฏิบัติตามบ้างเล็กน้อย ( ) ขึ้นอยู่กับโอกาสและการใช้เงิน
 ( ) อื่นๆ ระบุ .....

6. ลักษณะการใช้แรงงานในช่วงการกรีดขางและการแปรรูป

- ( ) ใช้แรงงานในครัวทั้งหมด ( ) ใช้แรงงานในครอบครัวและจ้าง
 ( ) จ้างคนงานอย่างเตี้ยว ( ) คนงาน
 ( ) จ้างคนงานในลักษณะแบ่งปันผลผลิต
 ( ) อื่นๆ ระบุ.....

7. ท่านดูแลเอาใจใส่ในเรื่องความสะอาดของน้ำขางมากน้อยเพียงใด

- ( ) ดูแลเอาใจใส่อย่างมาก ( ) ดูแลเอาใจใส่พอสมควร
 ( ) ไม่ค่อยดูแลเอาใจใส่มากนัก ( ) ไม่จำเป็นเพราะว่าไม่สำคัญ

8. ท่านจำหน่ายผลผลิตของท่านให้กับใคร

- ( ) พ่อค้าในหมู่บ้าน ( ) พ่อค้าเร่
 ( ) รับซื้อน้ำขางในเมือง ( ) กลุ่มปรับปรุงคุณภาพ
 ( ) อื่นๆ ระบุ .....

9. ท่านจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบใดเป็นส่วนใหญ่

- ( ) น้ำขางสด ( ) ขางแผ่นดิบ
 ( ) เศษขาง ( ) อื่นๆ ระบุ .....

10. ยางแผ่นที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นยางชั้นไหน

- ( ) ชั้น 1   ( ) ชั้น 2   ( ) ชั้น 3
 ( ) ชั้น 4   ( ) ชั้น 5   ( ) ไม่แน่นอน

11. ท่านมีการแปรรูปยางดิบเพื่อใช้งานอื่นนอกเหนือจากผลิตยางดิบหรือไม่

- ( ) ไม่มี   ( ) มี (ระบุ).....

12. นอกจากนำยางที่ท่านใช้ประโยชน์จากส่วนอื่นๆของยางด้วยหรือไม่

- ( ) ไม่ใช้   ( ) ใช้

13. ท่านใช้วิธีการใดเพื่อต่อรองราคากับลูกค้าผู้รับซื้อยาง

- ( ) จัดตั้งกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและการขายยาง
 ( ) ขายผลิตผลคราวละหลายๆ ให้กับพ่อค้าคนสนิท
 ( ) ไม่มีวิธีการใดๆ
 ( ) อื่นๆ ระบุ.....

14. พันธุ์ยางพาราที่ปลูก (ตอบได้มากกว่า 1 พันธุ์)

- ( ) RRIM 600   ( ) PM 225
 ( ) RRIM 623   ( ) GT 1
 ( ) PB 235   ( ) อื่นๆ ระบุ.....

15. ระยะเวลาที่กรีดยางได้ในรอบปี.....วัน

16. จำนวนผลผลิต.....กิโลกรัม/วัน/ไร่

ง. ปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

1. เกี่ยวกับสภาพธรรมชาติทางการผลิต

- ( ) โรค ( ) แมลง ( ) วัชพืช
 ( ) ปัญหาน้ำท่วม ( ) ดินขาดความอุดมสมบูรณ์
 ( ) อื่นๆ (ระบุ)

2. เกี่ยวกับการจัดการ

- ( ) ค่าจ้างแรงงานแพง
 ( ) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้บำรุงดูแลรักษายางพารามีราคาสูง
 ( ) ความรู้ในการดูแลรักษายางพาราไม่เพียงพอ
 ( ) อื่นๆ (ระบุ)

3. ท่านมีปัญหาเรื่องการจัดการเรื่องใดบ้างในช่วงของการกรีดยาง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) โรคหน้าดำ
 ( ) โรคเปลือกแห้งกรีดแล้วน้ำยางไม่ออก
 ( ) หน้ายางเป็นแผลขรุขระมาก
 ( ) หน้ายางหมดเร็วเกินไป
 ( ) อื่นๆ (ระบุ)

4. นอกเหนือจากปัญหาเรื่องหน้ายางแล้วต้นยางของท่านยังมีปัญหาด้านอื่นหรือไม่
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) ต้นยางตายเป็นหย่อมๆและลูกกลมชยหายไปบ้าง
- ( ) ต้นยางแห้งตายเพราะขาดน้ำ
- ( ) ต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม
- ( ) ปัญหาเรื่องโรคใบร่วงอย่างรุนแรง
- ( ) ปัญหายางโคนล้มเมื่อลมแรง
- ( ) อื่นๆ (ระบุ)

5. ท่านประสบปัญหาในด้านการแปรรูปเกี่ยวกับด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) ขาดความรู้เรื่องการทำยางแผ่นดิบให้ได้คุณภาพดี
- ( ) ขาดแรงงานสำหรับแปรรูป
- ( ) ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรขนาดแปรรูป
- ( ) อื่นๆ ระบุ .....

6. ท่านประสบปัญหาในด้านการจำหน่ายผลผลิตยางพาราในเรื่องใด

- ( ) พ่อค้าผู้รับซื้อยางพาราเอาเปรียบ
- ( ) แหล่งรับซื้อใกล้บ้านบ้านมากน้อย
- ( ) การขนส่งสินค้าออกสู่ตลาด

จ. ความคิดเห็นทั่วไปในการผลิตยางพาราของเกษตรกร

1. เมื่อยางพาราของท่านหมดอายุลงในอนาคตท่านมีกิจกรรมอะไรต่อไปในขั้นต้น

- ( ) ปลูกยางพาราต่อ ( ) ปลูกไม้ผล
 ( ) ทำการเกษตรอื่นๆ ( ) ไม่ทำการเกษตร
 ( ) ไม่แน่ใจ

2. การทำสวนยางพาราท่านต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

- ( ) คำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยางพารา
 ( ) แก้ปัญหาเรื่องโรคต่างๆ
 ( ) คำแนะนำเกี่ยวกับการกรีดยาง
 ( ) คำแนะนำในการทำยางแผ่น
 ( ) แก้ปัญหาโจรสลัด
 ( ) อื่นๆ

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อพ่อค้าที่รับซื้อผลผลิตของท่าน

- ( ) เป็นเรื่องธรรมดาของการซื้อขาย
 ( ) เป็นผู้มีพระคุณ
 ( ) ค่อนข้างเอาเปรียบในเรื่องการกำหนดราคาและคุณภาพของผลผลิต
 ( ) เอาเปรียบมากของการกำหนดราคาและคุณภาพของผลผลิต
 ( ) ไม่แสดงความคิดเห็น
 ( ) อื่นๆ (ระบุ).....

4. การทำยางแผ่นดิบมีข้อยุ่งยากและเสียเวลาถ้าท่านได้มีโอกาสได้ขายน้ำยางสด ท่านจะตัดสินใจอย่างไร

- ( ) ขายทันทีโดยไม่คำนึงถึงราคามากนัก
- ( ) ขายโดยการเปรียบเทียบกับยางแผ่นดิบในเรื่องของราคา
- ( ) ไม่ขาย
- ( ) ไม่แน่ใจ

5. ถ้ามีโครงการรวบรวมน้ำยางสดท่านจะเข้าร่วมโครงการหรือไม่

- ( ) เข้าร่วมแน่นอน
- ( ) เข้าร่วมถ้ารายได้ไม่ต่ำกว่าเดิม
- ( ) ไม่แน่ใจ
- ( ) ไม่แน่ใจต้องดูรายละเอียด

6. ท่านคิดว่าราคาขางพาราขึ้นลงมากน้อยเพียงใด

- ( ) ขึ้นลงมากพอสมควร
- ( ) ขึ้นลงปานกลาง
- ( ) ไม่ค่อยขึ้นลงมากนัก
- ( ) ไม่ทราบ

7. ผลผลิตยางแผ่นที่ผลิตได้ในแต่ละวัน ท่านมีความเห็นอย่างไร

- ( ) น้อยเกินไป
- ( ) ปานกลาง
- ( ) ดี
- ( ) ดีมาก

8. ในแต่ละปีท่านมีความเห็นอย่างไรกับจำนวนวันที่กรีดยางได้

- ( ) น้อยเกินไป ( ) พอดี
( ) ค่อนข้างมาก ( ) มากเกินไป

9. ท่านคิดว่าอาชีพการทำสวนยางของท่านประสบความสำเร็จเพียงใด

- ( ) ประสบความสำเร็จดีมาก ( ) ประสบความสำเร็จดี
( ) ความสำเร็จพอสมควร ( ) ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ

10. ท่านคิดว่าอาชีพการทำสวนยางสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวมากน้อยเพียงใด

- ( ) สร้างความมั่นคงให้ดีมาก ( ) สร้างความมั่นคงได้ดี
( ) สร้างความมั่นคงพอสมควร ( ) ไม่ค่อยมีความมั่นคง

11. ท่านคิดว่ารายได้ของท่านปัจจุบันเป็นอย่างไร

- ( ) ไม่เพียงพอ ( ) พอกินพอใช้
( ) ดีพอสมควร ( ) ดีมาก

12. อาชีพการทำสวนยางมีส่วนช่วยให้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวท่านดีขึ้นมากน้อยเพียงใด

- ( ) ดีขึ้นมาก
( ) ดีพอสมควร
( ) ค่อนข้างดีขึ้น
( ) ยังไม่ดีเท่าที่ควร

